POSTI- JA LENNÄTINHALLITUKSEN

KIERTOKIRJEKOKOELMA

1946 N:o 129—131

N:o 129.

Kiertokirje

valtion työssä olevien työntekijäin oikeudesta eläkkeeseen annetun asetuksen ja eläkkeeseen oikeuttavassa valtion työssä olevalle työntekijälle annettavasta työkirjasta 14 päivänä tammikuuta 1926 annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta.

Tämän ohella lähetetään toimipaikoille eripainoksena:

1) Valtion työssä olevien työntekijäin oikeudesta eläkkeeseen annetun asetuksen muuttamisesta kesäkuun 7 päivänä 1946 annettu asetus, ja

2) eläkkeeseen oikeuttavassa valtion työssä olevalle työntekijälle annettavasta työkirjasta 14 päivänä tammikuuta 1926 annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta kesäkuun 13 päivänä 1946 annettu valtioneuvoston päätös.

Helsingissä, kesäkuun 21 päivänä 1946.

Sanotut eripainokset on kiinnitettävä asianomaisiin paikkoihin 18 päivänä kesäkuuta 1942 annettuihin posti- ja lennätinlaitoksen virkailijain toimeen ottamista ja toimesta eroamista koskeviin ohjeisiin kuuluvaan D-liitteeseen.

Pääjohtajan estyneenä ollessa:
Johtaja **Harry Juselius**

V. t. johtaja *H. E. Kolinen.*

N:o 130.

Kiertokirje

vapaakirjeoikeuden ja postirahanvapauden myöntämisestä erinäisille kansanhuoltohallinnon alalla toimiville viranomaisille.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön kuluvan kesäkuun 20 päivälle päivätyn kirjelmän N:o 3951 mukaan valtioneuvosto on sanottuna päivänä myöntänyt vapaakirjeoikeuden virka-asioita koskevassa kirjeenvaihdossa alempana mainituille kansanhuoltohallinnon alalla toimiville viranomaisille:

1. Liikennetoimisto.
2. Uittopiiritoimisto.
3. Vesitiepiiritoimisto.
4. Sahapiiripäällikkö.
5. Käyttöpuun hankintapiirin tarkastaja; sekä

postirahanvapauden seuraaville postilähetyksille:

4529—46.

Postilähetykset kansanhuoltoministeriölle, kansanhuoltopiirin toimistoille, kansanhuoltolautakunnalle, kansanhuollonjohtajalle, liikennetoimistolle, uittopiiritoimistolle, vesitiepiiritoimistolle, puutoimikunnalle, puulautakunnalle ja sahapiiripäällikölle sekä käyttöpuun hankintapiirin päällikölle.

Postirahanvapaus lähetettäessä kansanhuoltoministeriölle, kansanhuoltopiirin toimistolle, kansanhuoltolautakunnalle, kansanhuollonjohtajalle, liikennetoimistolle, uittopiiritoimistolle, vesitiepiiritoimistolle, puutoimikunnalle, puulautakunnalle, sahapiiripäällikölle ja käyttöpuun hankintapiirin tarkastajalle niiden pyytämiä tietoja tai selvityksiä, jolloin lähetyksen päällyksessä on oltava painettuna sana virkakirje tai virkapostikortti ja merkintä KH-lomake N:o .

Helsingissä, kesäkuun 26 päivänä 1946.

Pääjohtajan estyneenä ollessa:
Johtaja **Harry Juselius.**

V. t. johtaja *H. E. Kolinen.*

N:o 131.

Kiertokirje.

tilastoilmoitusten laatimisesta annettujen määräysten noudattamisen tehostamisesta.

Tilastokonttorin ilmoituksen mukaan useat toimipaikat ovat sanotulle konttorille lähettäneet tilastoilmoituksensa, varsinkin ne, joihin tiedot on merkittävä kuukausittain, vaillinaisina, m. m. niin että jotakin kuukautta koskevat tiedot puuttuvat joko kokonaan tai osaksi, että tilastoilmoitukset ovat olleet virheellisiä sen vuoksi, etteivät virkailijat ole tarpeeksi perehtyneet tilastolomakkeiden eri sarakkeiden otsikkoihin ja alaviitteisiin, että tilastoilmoituksiin on käytetty vanhentuneita lomakkeita, ja että ilmoitukset ovat olleet epäsiististi tehtyjä. Tämän johdosta posti- ja lennätinhallitus täten vakavasti kiinnittää toimipaikkojen huomiota siihen, että tilastoilmoitukset on tehtävä mitä suurimmalla huolella ja tarkkuudella ja että niiden laatimiseen on käytettävä erityistä kutakin tilastoa varten tehtyä lomaketta kuin myös, että tilastoilmoitukset on tehtävä siististi.

Samalla posti- ja lennätinhallitus kehoittaa ylitoimipaikkoja huolellisesti tarkastamaan, että alitoimipaikkojen tilastoilmoitukset on huolellisesti ja täydellisesti laadittu, ennenkuin ne lähetetään postitarkastajalle. Myöskin postitarkastajien tulee valvoa, että heille tilastokonttoriin lähettämistä varten saapuneet tilastoilmoitukset ovat asianmukaisessa kunnossa.

Helsingissä, kesäkuun 27 päivänä 1946.

Pääjohtajan estyneenä ollessa:
Johtaja **Harry Juselius.**

V. t. johtaja *H. E. Kolinen.*

Helsinki 1946. Valtioneuvoston kirjapaino.

Eripainos. Liittyy posti- ja lennätinhallituksen kiertokirjeeseen N:o 129 vuodelta 1946.

Valtion työssä olevien työntekijäin oikeudesta eläkkeeseen 17 päivänä kesäkuuta 1925 annetun asetuksen 1, 3 ja 5 §, sellaisina kuin ne ovat 22 päivänä joulukuuta 1938 annetussa asetuksessa (423/38), sekä 2 ja 2 a §, sellaisina kuin ne ovat 16 päivänä huhtikuuta 1943 annetussa asetuksessa (334/43), on muutettu näin kuuluviksi:

1 §.

Valtion työssä oleva työntekijä, joka siitä saa pääasiallisen toimeentulonsa, on oikeutettu saamaan valtion varoista eläkettä sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Mitä 1 momentissa on sanottu, koskee myös työvelvollisena valtion työssä ollutta työntekijää.

Valtion työntekijän katsotaan saavan pääasiallisen toimeentulonsa valtion työstä, jos hän on ollut päätoimena pidettävässä valtion työssä yhteensä vähintään kahdeksan viikkoa kalenterivuodessa.

Valtion työhön rinnastetaan, paitsi 8 §:ssä mainitussa tapauksessa, se palvelusaika, minkä valtion työntekijä on aikaisemmin hoitanut sellaista valtion virkaa tai tointa, jonka haltijalla lain mukaan on oikeus eläkkeeseen, tai muuten säännöllisesti viranomaisen valvonnan alaisena ollut valtion palveluksessa. (A. 7/6 1946).

2 §.

Eläkkeen saannin ehtona on:

että työntekijä on täyttänyt kuusikymmentäkolme ikävuotta taikka että hän sitä ennen ruumiinvian tai vähentyneiden ruumiin- tai sieluvoimien vuoksi on käynyt pysyväisesti kykenemättömäksi työhönsä; ja

että hänellä sen ohessa on vähintään kymmenen eläkkeeseen oikeuttavaa palvelusvuotta sekä että hän ennen kuuttakymmentäseitsemää ikävuottaan tai, milloin hän sitä ennen on eronnut valtion työstä, ennen eroamistaan on ollut viiden lähinnä edellisen vuoden aikana vähintään kaksitoista työviikkoa kunakin kalenterivuonna sekä näinä viitenä vuotena yhteensä vähintään satakaksikymmentäviisi työviikkoa valtion työssä.

Jos työntekijän on valtion työn aiheuttaman ruumiinvian tai sairauden johdosta valtion työhön kykenemättömänä siitä erottava, voi hän saada eläkkeen riippumatta siitä, onko hän saavuttanut sen iän, josta oikeus eläkevuosien lukemiseen alkaa, sekä eläkevuosien lukumäärästä ja palvelusajan pituudesta. Jos hän itse tahallisesti on aiheuttanut vahingon tai olennaisesti siihen myötävaikuttanut, voidaan häneltä eläke kokonaan kieltää tai sen määrää harkinnan mukaan alentaa. (A. 7/6 1946).

2 a §.

Jos työntekijä on vuosien 1939—1940 sotatapahtuminen johdosta menettänyt työpaikkansa eikä ole vuoden 1940 aikana ollut valtion työssä, älköön sanotun seikan katsottako katkaisseen hänen työsuhdettaan valtioon, mikäli hän viimeistään vuoden 1941 aikana on uudelleen tullut valtion työhön.

Sama olkoon voimassa, jos työntekijä on sotatapahtumien johdosta vuonna 1944 menettänyt työpaikkansa eikä hänellä ole sanottuna vuonna vaadittavaa määrää työviikkoja ja mikäli hän viimeistään vuoden 1945 aikana on uudelleen tullut valtion työhön.

Työsuhteen valtioon älköön myöskään katsottako katkenneen niinä vuosina, jolloin työntekijä on ollut työvelvollisena muussa kuin valtion työssä. (A. 7/6 1946).

3 §.

Eläkevuosiksi, jotka valtion työssä oleva henkilö saa laskea hyväkseen, luetaan, paitsi tämän pykälän 2 ja 3 momentissa mainituissa tapauksissa, aika, minkä hän, täytettyään kaksikymmentäviisi vuotta ja ennen kuudenkymmenenseitsemän vuoden ikään tuloaan, on ollut 1 §:ssä mainitussa työssä.

Jos työntekijä jonakin kalenterivuonna on ollut vähemmän kuin kahdeksan viikkoa valtion työssä, ei mainittua aikaa lueta hyväksi eläkevuosia laskettaessa.

Jos työntekijä joutuu eroamaan ikänsä vuoksi taikka ruumiinvian tahi vähenty-

neiden ruumiin- tai sielunvoimien takia, luetaan silloin eläkevuosiksi hänen kaikki palvelusvuotensa. (A. 7/6 1946).

5 §.

Työviikoksi luetaan eläkevuosia laskettaessa myöskin:

a) lainmukainen loma-aika, jonka kuluessa työntekijälle maksetaan palkkaa;

b) aika, jolloin työntekijä työssä saadun ruumiinvamman tai työn aiheuttaman sairauden vuoksi taikka julkisen tehtävän takia on estetty työtään suorittamasta;

c) enintään kolmetoista viikkoa kalenterivuodessa muun kuin b kohdassa mainitun sairauden takia;

d) enintään neljä viikoa kalenterivuodessa ajasta, jolloin työntekijä, vaikka häntä ei ole irtisanottu, hänestä riippumattomasta syystä aiheutuneen työnkeskeytyksen takia ei ole saanut tehdä työtään;

e) enintään neljä viikkoa kalenterivuodessa ajasta, jonka työntekijä on ollut poissa työstä siirtyessään valtion toiselta työmaalta toiselle; sekä

f) enintään neljän viikon työstä poissaolo kalenterivuodessa, jos poissaoloon on ollut syynä muu työnjohdon hyväksymä syy kuin edellä luetellut.

Jos työpäivien lukua viikossa joksikin ajaksi työn vähyyden takia tai muusta samankaltaisesta syystä supistetaan siten että se on kolme päivää viikossa tai sitä pienempi, luetaan enintään neljä sellaista viikkoa kalenterivuoden aikana täysiksi työviikoiksi ja loppu puoliksi työviikoiksi. (A. 7/6 1946).

Eläkkeeseen oikeuttavassa valtion työssä olevalle työntekijälle annettavasta työkirjasta 14 päivänä tammikuuta 1926 annetun valtioneuvoston päätöksen (10/26) 1 § ja 3 §:n 1 momentti on muutettu näin kuuluviksi:

1 §.

Valtion työssä olevalle kaksikymmentäviisi vuotta täyttäneelle työntekijälle, joka siitä saa pääasiallisen toimeentulonsa, annetaan oheenliitetyn kaavan mukainen työkirja, joka varustetaan työkirjan antamiseen oikeutetun viranomaisen virkaleimalla. Jos mainittu viranomainen kieltäytyy antamasta työkirjaa, on asia, milloin työntekijä niin vaatii, alistettava asianomaisen keskusviraston tai ministeriön ratkaistavaksi. (Valtioneuvoston päätös 13/6 1946.)

3 §.

Merkinnät työkirjaan tehdään kunkin vuoden tammikuussa edelliseltä vuodelta tai, jos työntekijä eroaa valtion työstä kesken vuotta, hänen työstä luopuessaan kulumassa olevalta vuodelta, ja tulee työntekijän tätä varten toimittaa työkirja 2 §:ssä mainituille viranomaisille. Milloin valtion työ on pääasiallisesti talviaikana suoritettavaa kausityötä, voidaan merkinnät viranomaisen harkinnan mukaan tehdä työkirjaan työkauden päätyttyä kesäkuun loppuun mennessä sekä kulumassa olevan että edellisen kalenterivuoden osalta. (Valtioneuvoston päätös 13/6 1946.)

Helsinki 1946. Valtioneuvoston kirjapaino.